

disse først constitueres i Lærerposterne, forinden de erholde fast Bestikelse, og iøvrigt maa ansæes billiget ved de Udtalelser, som om dette Punkt fandt Sted ved Behandlingen af Lønningsloven af 1855 i Folkethinget. *)

Den endvidere tilkomne nye Bestemmelse om Ejenstealderens Beregning ved Forslyttelser af Lærere fra de lærde Skoler til Sorø lærde Skole og omvendt forklarer sig som en i selve Anstaltens indbyrdes Forhold begrundet Regel, ligesom endelig den for de Herlufsholmske Lærere optagne Bestemmelse vil forståes af samme Hensyn og desuden særlig har fundet Billigelse ved Finantsloven af 1861—62. **)

ad § 14.

Naar den ved Lønningsloven af 28de Marts 1855 § 1 d givne Bestemmelse om Lærernes Andeel i Skolepengene her er foreslaaet ophævet, maa det gjenkalbes i Grindringen, at Ministeriet i sin Tid kun med Tvivl og Betænkelighed gik ind paa det herom, efter et af Folkethingets Medlemmer stillet Vædringsforslag, ved den 3die Behandling af Loven vedtagne Tillæg til Regeringens Udkaft. Den senere vundne Erfaring har kun bekræftet de da befrygtede Ulemper ved Bestemmelsen. Disse ere væsentligst at søge i det Misforhold, som Bestemmelsen tilveiebringer imellem Lærernes økonomiske Vilkaar, uden at Indtægten paa nogen Maade kommer til at yde Bederlag for et ved Discipeltallet Stigen forøget Arbejde af de Lærere, som den tilfalder, eftersom den hviler, ikke paa Discipeltallet i de enkelte Klasser, men paa Skolens Discipeltal i det Hele, og tilmed er undragen Rector, som er den af Lærerpersonalet, der har det byrdefuldeste Arbejde med den talrige Skole. Dertil kommer det Pengetab, som Bestemmelsen, naar Discipeltallet stiger over et vist Maximum, forvolder Skolevæsenet, som har at bestride de uundgaaelig forøgede Udgifter ved et større Discipeltal, uden at faae Afgang til at see sig dækket ved den indvundne Skolebetaling, som i saa Fald er den naturlige Indtægtskilde.

Ministeriet maa derfor ansee det for i alle Henseender at være i Skolevæsenets Interesse rigtigt og nødvendigt, at Bestemmelsen ophæves. Dette har man da foreslaaet paa en saadan Maade, at der paa den ene Side sikkes de Lærere, der enten have oppebaaret eller nu har Andeel i Indtægten, under Form af personligt Tillæg, en Erstatning for deres Tab ved Indtægtens Ophor, beregnet efter et Gjennemsnit af Indtægtens virkelige Størrelse i de sidste 5 Aar eller i de Aar, hvori den er oppebaaret mindre end 5 Aar, og paa den anden Side, efterhaanden som disse personlige Tillæg bortfalde, af de inddragne Beløb henlægges, til personlige Tillæg for Lærerne, navnlig for dem som ere bebyrdede med Gjennemgaaen af skriftlige Arbejder, en samlet Sum, der er anslaaet til omtrent $\frac{2}{3}$ af hvad Indtægten i de sidste 5 Aar gjennemsnitsviis har udgjort aarlig for alle de Lærere tilsammen, der have oppebaaret den.

ad § 15.

Bestemmelserne i denne Paragraph afvige kun deri fra de tilsvarende Forrifter i Loven af 28de Marts 1855 § 2, at Begrænsningen med Hensyn til det Maximum af Overlærere, der maa være ved enhver Skole især, er udeladt. Hensigten med denne Forandring er at sikre den Frihed i Valget ved Overlærerforfremmelser, som er en nødvendig Betingelse for at kunne tage ubundet Hensyn til personlig Dygtighed, Ejenstealder samt Qualification i det Hele ved Overlærerpladsernes Besættelse, medens den hidtidige Begrænsning oftere har forvoldt Hindringer og Vanskeligheder ved at fyldestgjøre den eller de meest Berettigedes Krav, naar en ældre Lærer enten ikke har kunnet underkaste sig Forslyttelse til en anden Skole eller været istand til for Fagernes Skyld ved en saadan at modtage Ansættelse i en ledig Overlærerstilling.

ad § 16.

Er usorandret som den tilsvarende § 3 i Lov af 28de Marts 1855, alene med den Undtagelse, at der under Littr. c er optaget en Begyndelseslønning for de ved Academiets Skole ansatte Kunstlærere, hvilken er foreslaaet til samme Størrelse som Adjuncternes.

*) Folkethingstid. 6te Session, 2den Samling 1855, Sp. 1913—1914, 1919, 2420.

**) See de trykte Anmærkninger til Finantslovdraftet for 1861—62, S. 151.